

„Konštantná modlitba od rána do noci.“

Pravej modlitbe, ktorá
absorbuje celého človeka,
nepripieva natoľko samota
púšte ako vnútorná
sústredenosť. (Brázda, 460)

26. október

Dokiaľ budem nažive, nikdy
neprestanem kázať o tom, že je
prvoradou a nevyhnutnou potrebou
byť dušou modlitby; vždy, v každej
situácii a za každých, i tých

najpohňutejších okolností, pretože Boh, ten nás neopúšťa nikdy. Nie je vôbec kresťanským postojom myslieť na priateľstvo s Bohom len ako na posledný prostriedok. Či sa nám snáď zdá normálne ignorovať ľudí, ktorých máme radi, alebo nimi opovrhovať? Určite nie. K tým, ktorých milujeme, predsa neustále zalietajú naše slová, túžby a želania, naše myšlienky: máme ich akoby ustavične prítomných. Správajme sa teda rovnako aj k Bohu.

Ak budeme takto hľadať Pána, celý náš deň sa premení na jediný úprimný a dôverný rozhovor s ním. Napísal a povedal som to síce už tisíckrát, no nevadí mi opakovať sa, lebo náš Pán nám svojím príkladom dáva najavo, že takéto počínanie je to pravé: neustála modlitba, od rána až do noci a potom znovu až do rána. Keď všetko ide ľahko: *vdaka ti, Pane!* Keď prídu ťažké chvíle: *Pane, neopúšťaj ma!* A Boh, tichý a pokorný

*srdcom, nezabudne na naše prosby,
ani k nim nezostane ľahostajný, lebo
to bol on, ktorý povedal: „Proste a
dostanete! Hľadajte a nájdete! Klopte
a otvorí vám!“ (Boží priatelia, 247)*

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/dailytext/konstantna-modlitba-od-
rana-do-noci/](https://opusdei.org/sk-sk/dailytext/konstantna-modlitba-od-rana-do-noci/) (06.03.2026)